

I To se nehodí

Návod ■ Karel Oprchal

V dnešní době se vyrábí úplně všechno. Módní vlny a různé trendy se sice postupně střídají, ale v principu se nabídka světového trhu neustále rozšiřuje. Pokud něco není k mání u nás, není žádný problém si to nechat buď dovézt, nebo si pro to přinejhorším zajet. I tak se ale mnozí lidé při výběru přenosného počítače občas nechají svést a koupí si takový, který se pro jejich účely vůbec nehodí. A musí pak řešit problém.

O značení přenosný počítač jsem v úvodu použil záměrně. Nemám totiž na mysli pouze laptop, jak si přenosný počítač mnozí představí, nýbrž i různé tablety, iPady a jiná hybridní zařízení 2 v 1, z nichž všechna funkci počítače dnes již v podstatě bez problému splňují. Mít funkci počítače je ale samozřejmě dost široký pojem, takže z toho důvodu máme na trhu takové množství „variant téhož“ a počítač se tak dá koupit v jakékoli formě, protože každý z nás máme jiné požadavky, preference a nároky na funkce našeho osobního, pracovního nebo herního zařízení. Když si dovedeme najít počítač plně odpovídající našemu využití, jsme nejspokojenější, někdy musíme třeba kvůli financím či jiným omezením hledat určitý kompromis, který ale pořád není v principu špatné rozhodnutí, a pak tu máme úplně mylnou koupi, kdy si člověk vlastně uvědomí, že si hodil klacek pod nohy. Chtěl bych to znázornit na příkladu mnoha mých studentů na gymnáziu, kteří **samozřejmě používají** celou paletu různých zařízení, z nichž se ale jen některá do školního prostředí vyloženě hodí... A zcela překvapivě mi z toho Apple vychází jako úplně nejlepší volba.

VELIKOST, HMOTNOST, VÝDRŽ

Kdybych měl své dítě vybavit na střední školu, postupoval bych stejně, jako když jsem vybavoval sebe

na školu vysokou. Rozhodně se nevyučovalo sto-procentně digitálně, ne všechny materiály měl člověk online a ne všechny poznámky chtěl člověk mít v elektronické podobě, takže jsem pořád s sebou nosil papíry a pero, abych i mohl vše zaznamenat tak, jak jsem potřeboval. Zařízení jsem k tomu kupoval tak, abych nemusel celý den řešit jeho výdrž na baterii, nebylo ani příliš velké, ani příliš malé a aby mi při přenášení v tašce po 100 metrech neupadlo rameno. Jasná volba proto byla, jak víte, iPad Pro.

Že je pro mě verze Pro ta nejlepší, nicméně nehraje vůbec žádnou roli. Kterýkoli iPad je vhodný, záleží jen na vkusu a nárocích každého; já jsem prostě chtěl velký tablet, aby se dalo do dokumentů ve formátu A4 i prezentací v PowerPointu pohodlně zapisovat a aby se čtvrtka papíru svou velikostí na displeji téměř blížila velikosti ve skutečnosti. Výhodou mi právě byla a stále je i absence klávesnice, kterou s dotykovým displejem opravdu potřebujete jen občas. Nemám proto ani žádný obal Folio, Magic Keyboard pro iPad a jiné příslušenství od Applu, nosím s sebou jednoduše Magic Keyboard pro Mac v obalu **Canopy**, k němuž mě přivedl Honza Březina (v **Everyday Messengeru** od Peak Designu je na ni přímo místo), a připojím ji jen tehdy, kdy je to opravdu potřeba. Je tedy **iPad počítač**? Je to tablet? Já jsem na to pořád nepřišel, pro mě je to jednoduše iPad Pro, bez kterého bych se

dnes v práci ani doma neobešel a iPad určitě považují za jedno z nejlepších cestovních pracovních zařízení, svojí přenosností a funkcemi, které jsou díky vyladěnému iPadOS vždy a všude k dispozici, v podstatě nemá konkurenci.

Mnohé z těchto výhod ale téměř stejně platí i pro Mac. Víme, že Apple své produkty vyrábí s jakýmsi konstantním přístupem, kdy se rozdíly mezi zařízeními třeba projevují v konkrétních funkcích, ale ne v základní charakteristice, která je pro všechna zařízení stejná. Kvalita použitých materiálů, dostatečná až nadprůměrná výdrž na baterii, jednotný operační systém a mnohé další. Apple zároveň nevyrábí žádné úplně extrémní zařízení jako např. herní notebooky, které by byly příliš těžké a příliš objemné. Proto, ať už si u Applu vyberete vlastně kterýkoli počítač, bude vhodný do školy a do práce na cestách. Záleží už jen na vás, zda je pro vás třeba důležitý displej a trochu oželité rozměry, takže půjdete do 14" nebo 16" MacBooku Pro, anebo chcete opravdu jen počítač do školy, takže stačí i základní MacBook Air bez aktivního chlazení. Všechny moderní Macy, především po přechodu na Apple Silicon, nabízejí extrémní výkon i výdrž na baterii ve velmi kompaktním balení, což jednoduše nemá takto plošně napříč nabídkou u konkurence obdoby, a o to vám jde nejvíce. Když kamkoli vyjedu, odmítám přece

Někteří studenti nosí velké notebooky pochybného stavu, jejichž baterie má kondici ještě pochybnější, takže musí v batohu stěhovat ještě kompletní nabíječku.

trávit půl dne hledáním zásuvek a omezovat svoji přítomnost někde tím, že se nemohu na víc než metr vzdálit od zdi, protože můj počítač buď nemá výdrž, nebo má takovou spotřebu, že nic nevydrží, a já potom musím neustále sát proud ze sítě. Proto jsem si nekoupil přenosný počítač, ne? Jestli chci být neustále napojený do zdi, můžu si domů koupit pořádný počítač, který má všechnen dostupný výkon a funkce, a nemusím se s prací „na cestách“ vůbec zahazovat, když se stejně nikam nepohnu. Jde to však samozřejmě dělat i úplně naopak.

V PLNÉ PLNÍ

Existují totiž studenti, jichž není málo, kteří do školy místo nějakého solidního zařízení, které mi reálně umožní fungovat, nosí 15" a větší

notebooky pochybného stavu, jejichž baterie má kondici ještě pochybnější, takže musí s takovým mackem v batožině stěhovat ještě kompletní nabíječku. Jestli znáte notebooky s Windows, je vám jasné, že nabíječka většiny notebooků má dvě části a velkou krabičku uprostřed, prostě je šileně velká, nepraktická a zbytečná. A protože jsou jejich počítače v takovém stavu, začnou zpravidla už někdy okolo poledne natahovat tyto nabíječky po zemi různě daleko, aby udrželi svůj počítač naživu. V situaci, kdy uživatel Macu nebo iPadu má ještě skoro 80 % kapacity baterie, pakliže z domova do školy dorazil se 100 %. Ještě šílenější případ jsou potom studenti, zpravidla chlapci, kteří do školy nosí rovnou svůj herní notebook. Ti však, na rozdíl od všech ostatních, chtějí nabíjet téměř nepřetržitě. Studenti si proto společně s kolegy, kteří nemají Mac, neustále nosí svou nabíječku s sebou, úhledně smotanou do klubička, a připojují se pokaždé tam, kam zrovna přijdou. Případá mi to úplně komické, protože ve skutečnosti tím svoji baterii ještě více ničí, a to se nemusíme vůbec bavit o tom, že oficiálně je zapojovat vlastní zařízení do zásuvek ve škole nelegální a škole se to znatelně projevuje na účtech za energie... To bychom je ale museli celé dny hlídat a nemohli bychom po nich chtít, aby využívali svá zařízení. Docela začarovaný kruh.

To vše se děje proto, že se nikomu z dotyčných nechce investovat normální peníze do spolehlivého zařízení určeného přesně k tomu, co potřebuje dělat, ale chce na zařízení šetřit. Nebo mu připadá zbytečné k jednomu drahému kupovat ještě jedno. Ale s Ferrari taky nebudete jezdit nakupovat, tak proč si denně nosíte do školy herní Lenovo? Otázka, kterou si lidé asi nekladou. Místo toho, aby student mohl do školy pěkně nosit kilový počítač a pár sešitů, musí tahat dvou i tříkilový kus železa plus celý nabíjecí aparát, takže se vlastně každý den stěhuje do školy a zpět domů. Nosí zbytečnou zátěž a objem v tašce jen proto, aby se krátkodobě ušetřilo pár peněz, protože tím ten počítač stejně rozbije a bude muset koupit buď novou baterii, nebo celý počítač, což postupně vyjde draž než jeden základní MacBook Air z druhé ruky, co myslíte? Nebo iPad Air s tužkou, který je do školy stejně ještě o něco lepší než MacBook. Jeden i druhý však může dítě mít od prvního ročníku na střední až po konec navazujícího studia na vysoké škole a ještě ho pak prodá. Levné produkty prostě nemají tu výdrž a herní notebooky se vůbec nemají nikam nosit. Jsou určeny k tomu, abych mohl odjet na víkend na chalupu nebo k babičce na venkov a mít ten výkon s sebou. Takhle jsem to dělal já, když jsem bydlel v Brně a na víkendy jsem jezdil do Ostravy. Jakmile se situace uklidnila, začal jsem bydlet na jednom místě a nikam už takto frekventovaně nejezdím, okamžitě jsem si koupil stolní počítač a posléze onen iPad. Je stejný nesmysl mít dva plnohodnotné počítače jako jeden super výkonný notebook na všechno. Není k tomu určen, nemá tak být používán a je to prostě špatně. Jestli synovi koupím za 35–60 tisíc počítač na hraní, nemyslím si, že mě finančně tíží koupit mu být základní iPad s tužkou, nebo iPad Air klidně z druhé ruky. Vytvořím mu tím dramaticky lepší podmínky pro studium a vlastně mě to nebude tolik stát. Kluk pak bude moci do hodin chodit jen s iPadem a perem podobně jako já – na lehkou v plné polní a bez ní.

Koupit vhodné zařízení může někdy být trochu oříšek a může nám chvíli trvat se rozhodnout, ale zvykněme si na to, že nemá smysl za všech okolností šetřit nebo být minimalista. Že je někdy potřeba přijmout fakt, že pokud si jasně stanovím, co od zařízení chci získat, vypadne mi z nabídky pár kusů, jejichž cenu prostě musím akceptovat, jinak to zařízení mít nebudu. Výhody toho ho vlastnit můžou být ale opravdu přesvědčivé a v podstatě asi ani není důvod váhat, pokud nejsem v existenční nouzi. Když něco potřebuju, je to u mě jasné rozhodnutí, protože stavy (viz výše), do kterých se potom lidé svojí snahou řešit věci co nejjednodušeji dostávají, mi mnohokrát opravdu připadají jako zbytečné trápení a přidávání složitosti do života sebe sama i druhých, místo aby to jednoduché řešení někomu pomohlo.